

בס"ד, כ"א טבת תשע"ח, 4-552/ע"ה

דברי ברכה

הריני לברך את הנכבד והנעלה, יקר רוח ואיש תבונה, שמן תורק שמו, כבוד שם תפארתו, כה"ר **שמואל זבולוני יצ"ו**, על חיבורו ספר "**מבואי התלמוד**", שבו סידר מפתח ערכים בתלמוד המקורות בש"ס, לתועלת ולזיכוי הרבים להרחיב ידיעתם ולמצוא את המקורות. וראיתי שכתב בטוב טעם ודעת, וסידר הכל בסדר נאה ונכון בשפה קלה וברורה, ובעזה"ת יהיה לתועלת ולעזר ללומדי התנ"ך לזכור את כל הנאמר, ותשואות חן חן לו.

ובאמת יש לדעת דאף שדבר זה חשוב, מ"מ עיקר הזכירה צריכה להיות ע"י שינון וחזרה דהנה שנינו במסכת אבות (פ"ג) רבי דוסתאי ברבי ינאי משום רבי מאיר אומר, כל השוכח דבר אחד ממשנתו, מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו, ונאמר באיוב (כ"ח – י"ז) "לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה ככלי פז". ופירשו חז"ל (בחגיגה טו.) אלו דברי תורה שקשה לקנותם ככלי זהב, וכלי פז, ונוחים לאבדם ככלי זכוכית, ולכאורה יש לשאול מדוע הפסיק בכלי זכוכית בין כלי זהב לכלי פז, ופירשו בשם הגר"ז מוילנא, כי הנה במס' ע"ז י': מבואר, שהפז יקר מאד יותר מן הזהב, ואינו מצוי בעולם, ובא הכתוב להשמיענו כי אם בשעת לימוד חזר ומשנן כמה פעמים, לימוד זה יקר כמו הזהב, אבל אם קרה שלא חזר על לימודו כ"כ ושכח לימודו, וככלי זכוכית שנוחים לאבדם, וירצה לחזור למשנתו ולזכור לימודו, מגמר בעתיקא קשה מחדתא (יומא כ"ט.) ולכן כדי לזכור לימודו יהיה ככלי פז, שהוא יקר מאד, יותר מן הזהב. וע' בספר ענף עץ עבות על המשנה הנ"ל.

והנה בגמ' נדרים (פא.) אמרו, על מה אבדה הארץ וכו', על שלא בירכו בתורה תחלה. וכתב הצ"ח (ברכות סד. ד"ה אר"א), הכוונה בזה לפי שעיקר תכלית הלימוד הוא על מנת שיהיו הדברים על לבבו לזכרון, ולא ישכחם, כי השוכח מה תועלת לו בלימודו, ולדעתי ברכות התורה היא סגולה נפלאה שלא ישכח אדם את תלמודו, וסמך לזה מאי דאיתא בנדרים, אמר ר"י היה משה רבינו ע"ה לומד תורה ומשכחה, עד שניתנה לו במתנה, שנאמר ויתן אל משה וכו'. הרי שאם התורה היא של הלומד במתנה, אינו משכחה. ובמס' ע"ז (יט.) אמר רבא בתחלה נקראת (התורה) על שמו של הקב"ה, שנא' כי אם בתורת ה' חפצו, ולבסוף נקראת על שמו, שנא' ובתורתו יהגה יומם ולילה. ופרש"י, שנקראת על שמו של התלמיד שטרח בה דכתיב ובתורתו דמשמע של כל אדם. ע"כ.

וברכתי להרב המחבר שליט"א שיהי רצון וחספן ה' בידו יצלח, להגדיל תורה ולהאדירה, באורך ימים ושנות חיים בטוב ובנעימים, "והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו, ועלהו לא יבול, וכל אשר יעשה יצליח".

בברכת התורה,

יצחק יוסף

הראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

